

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لیکوال او شناند: نظر محمد مطمئن
۱۱ می ۲۰۱۵

د اسلام آباد او کابل اړیکې، د طالبانو دریځ او د سولې کانفرانسونه

د پاکستان پخوانی ولسمشر اصف علي زرداري د پگواش کانفرانس وروسته ډیر ژر (۷ می ۲۰۱۵) کابل ته راغی، دا ډول ددغه هیواد د استخباراتو مشر په یو پټ سفر سره هم کابل ته راوړسید. ځینې رسنۍ چې لوړ پوړو پخوانیو او اوسنیو دولتي چارواکو ته لاسرسی لري، د اصف علي زرداري او د پاکستان د استخباراتو د مشر او افغان چارواکو تر لیدني وروسته په نیټه ۸ می ۲۰۱۵ خبر ورکړ چې طالبان به په نږدې راتلونکي کې په کوم بل هیواد کې د افغان دولت له استازو سره مخامخ ناسته ولري. داسې معلومېږي چې د ولسمشر غني سفر هند ته ددغه په نظر کې ممکن بدلون راوستی وي، او داډول هغه وعدي چې پاکستان ولسمشر غني ته ورکړي وي چې طالبان به د هرې ممکنه لارې څخه هڅوي او اړ کوي چې د افغان حکومت سره مخامخ خبرو ته یې کینوي، کرار کرار ناسمي خپري. د پگواش کانفرانس کې چې د طالبانو پلاوي د طالبانو په استازیتوب گډون وکړ، د افغان حکومت له خوا استازي د پگواش ادارې او ملگرو ملتونو له خوا د طالبانو په غوښتنه ونه منل شول، دا ډول ځینې گاونډي هیوادونه هم ونه توانیدل چې د کانفرانس په مشرتابه اود ملگرو ملتونو په استازو ومني چې ددوی استازي په کانفرانس کې گډون وکړي، دا نو دافغان حکومت او پاکستاني چارواکو تر منځ ممکن یې باوري نوره هم زیاته کړي وي، همدا لامل و چې یو په بل پسې د پاکستان لوړ پوړي چارواکي افغانستان ته راغلل.

ولي داخل اصف علي زرداري؟

ولي داخل پخوانی ولسمشر اصف علي زرداري کابل ته راغی؟ معلومېږي چې د گډ حکومت د مشر او پاکستان د اوسنیو چارواکو ترمنځ اعتبار مخ په خرابیدو دی، اصف علي زرداري به کوشش کړی وي چې دغه بې باوري تر یوحده کمه کړي.

داډول اصف علي زرداري چې د پخوانی ولسمشر کرزي سره بڼي اړیکي درلودلي، او کرزي هم په وروستي وخت کې د غني تگلاره د پاکستان اړوند ناسمه گڼلي او د هند سره یې د اوسني گډ حکومت تگلاره باندي توندې نیوکې کړي، اصف علي زرداري ته به دنده سپارل شوې وي چې د پخواني ولسمشر کرزي سره په دي اړه تفاهم وکړي او که وتوانیږي د هغه نظر د پاکستان په اړه لږ ترلږه مثبت لور ته واړوي.

اصف علي زردادی سفر داخل کابل ته له دي امله هم مهم و، نږدې تير ته په کتلو سره د پيپلز گوند بهرنی تگلاره د مسلم ليگ گوند په پرتله د نورو هيوادونو په کورنيو چارو کې کمه مداخله ولاړه ده.

د افغانستان اړوند کنفرانسونو کې د طالبانو رول او ګډون

طالبانو دپګواښ، جاپان او فرانسې کنفرانسونو څخه دهرارخيزه لاسته راوړنو، او اوسنی عام وضعیت او موجوده کمزوري ګډ حکومت ته په کتلو سره له يادو کانفرانسونو څخه ښکاره او جوته ګټه پورته کړه، ښکاري چې طالبان به په راتلونکي کې هم په ځينو مهمو کانفرانسونو کې ګډون وکړي، چې يابه دملګرو ملتونو له خوا وي، اويا به دملګرو ملتونو په غوښتنه وي مګرځيني هيوادونه به يې کوربه توب کوي، کيدای شي چين، ترکيه، عربي هيوادونه ياکوم اروپايي هيواد کې راتلونکي کانفرانسونه وي

د پاکستان، طالب او چين مثلث

دپاکستان څخه کابل ته راغلو هيئتونو به ممکن د ګډ حکومت مشرته د چين او طالبانو د احتمالي ناستې اړوند معلومات ورکړي وي، ممکن چې د ناستې نيټه او ځای به يې هم ورته ښودلی وي، په داسې حال کې چې دا ډول غونډې هسې هم له مخکې نه دطالبانو او چينايي اړخونو لخوا په ګډه ټاکلې شوې وي د چين هيواد سره د طالبانو اړيکې ډير د پخوا پېل شوې مګر دتيرکال راهيسې څو ناستې دپاکستان په وساطت ترسره شوې، او په بېلابېلو ځايونو کې يې ورسره ليدنې شوې، چې لومړي ځل يې ليدنه په چين هيواد کې وه، څو مياشتې مخکې يې له چينايي چارواکو سره ناسته په پاکستان کې وشوه، چې بيا وروسته د طالبانو او چينايي چارواکو ناسته ډيره رسنيزه هم شوه.

د چين او طالبانو ترمنځ ممکن په راتلونکي کې نورې غونډې هم د پاکستان هيواد په وساطت ترسره شي، مګر دابه په دی معنی نه وی چې د سولې خبرې دي او يا هم له چينايي چارواکو سره د ګډ حکومت په وړاندیزونو طالبان خبرې کوي.

مګر جوته ده چې له دغسې ناستو څخه به د افغانستان د سياستوالو د ناخبري له امله پاکستان ګټه پورته کوي او کريدیت به يې تش په تشه د ګډ حکومت له خوا همدوی ته ورکول کيږي.

دلته يوه باريکې هم شته، پخوا رسنيو راپور ورکاوه، داډول ولسمشر غني هم ويل چې چين هيواد به پاکستان دي ته چمتو کړي چې پر طالبانو فشار راوړي چې د سولې خبرو ته چمتو شي، ولي د اشرف غني له واک ته رسيدو مخکې همدې پاکستان کوشش کړی چې د طالبانو او چين ترمنځ د اړيکو نږدې والي او ښه والي کې وسيط و اوسي، ددې پرځای چې چين پاکستان وهڅوي، پاکستان د چين هيواد هڅولي چې له طالبانو سره يې د نظر تبادل وشي، او هغه سوالونه او انديښنې چې د طالبانو په اړه يې چين لري مخامخ له طالبانو سره مطرح کړي.

د اروپايي هيوادونو او طالبانو اړيکې

دطالبانو، ملګرو ملتونو، او اروپايي هيوادونو اړيکې په دي وروستيو وختونو کې مخ په ښه کيدو لور ته روان دي، او د جهتونو له خوا دغه تازه پرمختګونه او اړيکې مثبت ګڼل کيږي، دغه ټکي ته په کتو سره شونې ده که په راتلونکي کې د افغانستان اړوند غونډه په کوم اروپايي هيواد کې وي، ممکن طالبان به مخامخ يا به دملګرو ملتونو په وساطت دغسې غونډو ته بلل کيږي، او طالبان به هم پکې ګډون کوي.

په کابل کې د ځينو اروپايي هيوادونو د سفارتونو د ډيپلوماتانو له خولي داسې گڼگوسي اوریدل شوي دي چې په راروانو څومياشتو کې به په کوم اروپايي هيواد کې يوه غونډه دايره شي ، چې دملگرو ملتونو په بلنه به د طالبانو يو لور پورې هينت په دغه ناسته کې گډون وکړي، په دې مهم کانفرانس کې به د اروپايي هيوادونو تر څنگ د نړۍ نږدې ۷۰ څخه تر ۸۰ د بهرنيو چارو وزيران او يا دهغوي استازي برخه لري، او ممکن چې دغه غونډه د راون کال د جون يا جولای مياشت کې وشي.

د کانفرانسونو د مخنيوي اندېښنې

طالبانو ته نږدې سرچينې وايي چې دوی حاضر و او حاضر دي چې په نړيوالو کانفرانسونو کې گډون و کړي، خپل نظر او غوښتنې د افغان ولس او نړيوالو سره شريکي کړي، هر چا چې اړيکه نيولي د دوی له خوا يې مثبت ځواب ترلاسه کړی، پگواش هم همدغسې يوه ټولنه وه چې مخامخ يې د ملگرو ملتونو په واسطه اړيکه ونيوله او طالبانو په کانفرانس کې گډون ومنی.

ډيری شنونکي ، د ازاد نظر لرونکي افغانان او طالبانو ته نږدې سياسي څيری هم په دې نظر دي چې ممکن يوځل بيا ددغسې خپلواکو کانفرانسونو مخه د بېلابېلو کورنيو او بهرنيو کړيو له خوا ډب شي، او دغه لړۍ چې بيا ځل يې پيل د پگواش په کانفرانس سره وشو ټکنی شي.

د طالبانو گډون او موخه

که په داسې غونډو کې يا کانفرانسونو کې طالبان گډون وکړي نو دوی به وتوانېږي چې د غونډې په څنډو کې خپل نظر او خپله تگلاره د نړيوالو سره شريکه کړی، او دا ډول به هڅه وکړي چې د نړيوالو پوښتنو، اندېښنو، تهمتو، او سوء تفاهاتو ته ځواب ووايي، هڅه به وکړي چې د نړيوالي ټولني سره خپلې اړيکې نږدې او ټينگې کړی، او نړيوالو ته به بنډي چې له طالبانو سره په اړيکو کې يې زيان نه دی، بلکه طالبان غواړي چې په راتلونکې کې هم له نړيوالي ټولني سره بنسې اړيکې ولري.*

د طالبانو گډون د يوشمير بهرنيو هيوادونو د بهرنيو چارو وزيرانو په گډه غونډه کې پرته له شکه د گاونډيو هيوادونو په وساطت به نه ترسره کيږي، بلکه ملگري ملتونه به د طالبانو گډون ته لاره چمتو کوي. اوس به بيا ځل ځيني گاونډي هيوادونه هڅه کوي چې کله هم دوی د طالبانو له گډون څخه خبر شوي وي او يا خبر شي، نو بيا به افغان حکومت ته همداسې بنسې چې په ياده راتلونکې غونډه کې د طالبانو گډون او له افغان حکومت سره د سولي خبرو ته په کرار کرار د طالبانو حاضرولو ته دوی زمينه برابره کړي او هڅه کوي چې له گډ حکومت سره طالب مشران په يوه ميز خبرو ته کينوي.

د اوسني ولسمشر تېروتنه

ولسمشر غني د د ولسمشريزو ټاکنو د کمپاين پر مهال د سولي شعار دومره زيات بدرگه کړ چې نور نو د هر افغان هيله او اميد په حقيقت بدل شوی و، چې که اشرف غني واک ته ورسېږي، سوله حتمي ده، خو د امريکا سره امنيتي تړون لاسليک، د باگرام زندان بيا ځل پرانستل، د امريکا هغه پوځونه چې پلان و په ۲۰۱۵ کې له هيواد څخه ووځي دولسمشر په غوښتنه پاتې کيدل، داعش له پاره له بېلابېلو لارو ناسم پروپاگنډ، په هيواد کې د نامنيو زياتولای، په جگړې ټينگار او د وزرخبري، هغه څه دي چې ولس يې د ولسمشر غني پر وعدو بې باوره کړی دی.

ولسمشر غني په مجلسونو کې خپلو پلويانو ته ويلي چې د کرزي د وخت تېروتنه به نه کوي، له گاونډيو هيوادونو سره به يې تعامل د محاسبې له مخې وي، ولي معلوميزي چې ولسمشر غني هم په هغه لومه کې نښتی دی کوم چې کرزي خپل ځان په لوی لاس، په اکاهانه ډول پکې بند کړی و.

په هيواد کې له سياسي شتونکو سره داویره هم پېداشوي چې ممکن اشرف غني به په لوی لاس د پلان يوه برخه عملي کوي، چې طالبان سولې ته حاضر نه شي، جگړه دوام پېداکړي، په هيواد کې نامني زياته شي، او په ځانکړي ډول په شمالي ولايتونو کې، تر څو د امريکا دوامداره حضور ته ښه زمينه برابره او له شمال څخه امريکا چين او روسيه تهديد کړي.

زموږ غوښتنه له طالبانو او گډ حکومت له مشرانو څخه داده چې د رښتوني سولې له پاره ژمن واوسي، او بين الافغاني تفاهم ته ترجيح ورکړي، بهرنيانو ته په هيواد کې د پاتې کيدو بهانې او پلمې په لاس ورنه کړي، ددی پرځای چې پر نورو هيوادونو تکیه وکړي، پر خپل افغان ولس او افغان دريمگرو باور وکړي.

هو د امريکا سره د طالبانو د سولې د مذاکراتو او بيا وروسته له افغان ډلو سره د طالبانو د سولې د مذاکراتو د سم پرمختگ د تضمین له پاره اړينه ده چې گاونډي هيوادونه او ځيني نور قوي هيوادونه په اعتماد کې واخستل شي. د يو هوسا، سوليز، امن او خپلواک افغانستان په هيله

يادداشت:

در این که طالبان در گذشته هم کوشش نموده تا با آن بخش از جهان که مؤید جنایات آنها بوده اند روابط نیک و حسنه داشته باشد و اینک هم همان سیاست را تعقیب می نمایند، هیچ جای شکی وجود ندارد، مگر اساس مطلب این نبوده که گویا طالبان خواستار روابط نیک با جهان نیست و بدان خاطر مردم علیه آنها سلاح به دست گرفته بودند؛ بلکه علت خیزش و مبارزات جانبازانه مردم علیه طالبان، در گام نخست مزدوری آنها به پاکستان و به مثابه نوکر اجنبی در افغانستان عمل کردن آنها بوده است، در ثانی سیاست های ارتجاعی و ضد انسانی طالبان که توأم با مذهب ستیزی، قوم ستیزی و زن ستیزی بوده است؛ به حدی علت نفرت و انزجار مردم افغانستان از طالب و «طالبانیزم» گردیده است که حتا بخشی از مردم آزاده افغانستان که هیچ گاهی در طول تاریخ، رقیب و بردگی اجنبی را نپذیرفته، به خاطر نجات شان از تجاوزات ضد انسانی طالب و «طالبانیزم» به بیگانگان پناه جسته اند.

به نظر ما این که کشور های اشغالگر و یا حاکمیت دست نشانده به نمایندگی از آنها، می خواهند با طالب کنار بیایند، به هیچ صورت نباید بدان معنا تعبیر گردد که گویا مردم افغانستان، جنایات طالب را فراموش نموده، باز هم می خواهند با بی تفاوتی و نقش منفعلانه در حیات سیاسی - اجتماعی خویش بازی نمودن، راه را برای حاکمیت مجدد از گوربرخاستگان تاریخ مساعد بسازند.

ما را عقید بر آن است، می باید در تقابل با سیاست های اداره مستعمراتی غنی-عبدالله که به دستور بادران شان می خواهند با زیر پای نمودن خون هزاران هموطن ما در اقصا نقاط کشور از کابل گرفته تا هرات، از مزار گرفته تا یکاولنگ و .. که به وسیله جنایتکاران طالبی و بادران بین المللی و منطقه ئی آنها زیر نام القاعده و یا لشکر طیبه و امثالهم به خون کشیده شده اند، فرش قرمزین جلو پای ارتجاع سیاه مذهبی در وجود طالب پهن نمایند، فرد فرد ما وظیفه داریم تا خود به میدان آمده، همان طوری که در قضیه قتل فجیعانه زنده یاد «فرخنده» ارتجاع مذهبی را وادار به عقب نشینی نمودیم، این بار هم در مسأله طالب و سر تسلیم فرود آوردن برای طالب و «طالبانیزم»، آنها را وادار سازیم تا جام زهر را بنوشند.

این کشور از آن تمام مردم افغانستان است، هیچ قوم، ملیت، نژاد، زبان و مذهبی حق ندارد با حرکت از موضع «نفی دیگران و تأیید خود» بر سایر مردم گلوله و آتش بباراند. می باید در مقابل تمام جنایتکارانی که می خواهند با نفی دیگران و به خون کشیدن آنها، به امیال خود برسند، ایستاد؛ همان طوری ایستاد که پدران ما علیه متجاوزان اجنبی از لشکر خونریز عرب گرفته تا همین اکنون یعنی امریکا و شرکایش ایستاده اند.

اداره پورتال AA-AA